

Banläggarens hälsning

Under mina år som orienterare i Österbotten och annanstans i världen har en tanke kristalliserat sig i mitt huvud: Att orientera till exempel i den lättframkomliga berg-i-dagen terrängen i sydvästra Finland, eller på tallhedarna i Jämi, kan jämföras med testvinnaren i en jämförelse av vita bag-in-box viner i någon av de större kvällstidningarna. Jo, visst är det njutbart. Men samtidigt kan det kännas lite tråkigt och slätstruket.

Orientering i en typiskt österbottnisk terräng, som här i Kvevlax, däremot, kan mer liknas med en riktigt rökig whisky. Det krävs träning och ett speciellt sinnelag för finsmakeri för att hitta de subtila nyanserna av orienteringsglädje som gömmer sig bland stenarna och riset.

Med det sagt, så kan jag notera att jag försökt göra varierade banor, med lämplig svårighetsgrad för olika ålderskategorier. Banlängderna är baserade på direktiven för banlängd (90% av långdistans), och kilometertider för natt-DM segrare de senaste åren.

Framkomligheten i terrängen är varierande. Värt att notera är att myrarna är mestadels väldigt blöta. Vissa av dem så blöta att jag valt att märka dem med karttecknet för förbjudet område (709).

Om man är van med traditionella femmankartor kommer man att notera att klassificeringen av stenar skiljer sig från dem. Också ganska små stenar är inritade på kartan, och gränsen för hur stor en sten behöver vara för att ritas stor är något lägre än vanligt. Gällande stigarna är det, speciellt nära mål, lite tvärtom, bara de tydligaste stigarna finns inritade på kartan.

Tack till bankontrollanten för värdefulla inspel, samt

Lycka till åt alla tävlande!

Staffan Tunis